

som jeg ogsaa vil lade mig lede af, hvad mine Meningsfæller i saa Henseende ville foreslaa.

Formanden (Høgskro): Der er endnu 4 Talere indtegnede, men som ærede Medlemmer ville vide, har det været Forudsætningen, at vi i Morgen skulle begynde 2den Behandling af Finantslovsforslaget. Jeg havde derfor tænkt mulig at holde et Aftenmøde, men i et saadant kan Indenrigsministeren ikke være til Stede, og jeg vil da forsøge, om det ikke skulde være muligt i dette Formiddagsmøde at faae Sagen bragt til Ende. Jeg maa derfor bede de ærede Talere, som faae Ordet, at fatte sig i saa stor Korthed som muligt.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgkreds): Jeg skal efterkomme den høitærede Formands Anmodning og fatte mig kort. Jeg kunde gjerne have fratalt Ordet og maatte derved gjort det ærede Thing en væsentlig Tjeneste, hvis jeg ikke mente, at jeg burde sige et Par Ord om denne Sag. Jeg har ment at burde underkaste dette Projekt, der ligger til Grund for Lovforslaget, en nogenlunde indgaaende Undersøgelse i Følge min Stilling som Medlem af dette Thing. Jeg mener nemlig, at naar der her fremlægges et Lovforslag, der ikke alene angaar et Anlæg til en Befolning af 36 Millioner Kroner, men der dertil tillige af dette Beløb kræves af Statskassen et Bidrag paa 10 Millioner Kroner, bør vi som Medlemmer af Thinget søge de Udveie, der staa os aabne for at danne os et Begreb om Berettigelsen af disse Krav. Men da, som allerede fremhævet af flere Talere, de Oplysninger, der ere os tilførte, ere yderst sparsomme, selv om man, som andre ærede Medlemmer have gjort, vil gaa ud fra, at det Projekt, som er omdelt paa Thingets Bord, er at betragte som en Motivering af Forslaget, saa tør jeg vel nok sige, at hverken de fremkomne Oplysninger eller de Overslag, hvorpaa Lovforslaget rimeligvis grunder sig, er det allerpaalideligste, allerbedste eller mest utvivlsomme Materiale. Der er i denne Sag efter mit Skøn tre Hovedpunkter at fæste Opmærksomheden ved. Der er for det Første det rent teknisk pekuniære, det vil sige den eventuelle Mulighed for overhovedet at udføre det paagjældende Anlæg og den eventuelle Mulighed for tilnærmelsesvis at kunne udføre det for det Beløb, som kræves dertil. Om det eventuelle Anlæg er holdbart, og en økonomisk Side har Sagen selvsølgelig, og den bør den have, hvis den ikke er ganske uforvarligt begyndt. Man

maa spørge sig selv, hvilken Udbygning har dette Anlæg til, om ikke at forrente sig, saa dog til at gjøre saamegen Gavn, at det kan være forsvareligt at anvende et saa bethdeligt Beløb derpaa. Denne Side af Sagen skal jeg dog ikke komme ret dybt ind paa, den første vil jeg derimod gjerne sige nogle Ord om. Jeg kan ikke Andet end beklage, at jeg ikke kan være enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Jeg kan ikke se saa optimistisk paa Sagen som han, og det beklager jeg i Virkeligheden. Jeg er ganske enig med ham i, at det navnlig for den vestlige Del af Limfjordsøgnene og Limfjordsfæderne vilde have ikke ringe Betydning, om dette Anlæg kunde bringes i Stand; men derved standser ogsaa omtrent Enigheden mellem os. Jeg kan ikke tro paa, at det vil have nogenfømhelst væsentlig, ja jeg tør gjerne sige, nogenfømhelst Betydning som Modvægt mod den Skade, en tydst eller, om man vil, Slesvig-Holstensk Kanal vil tilføie vort Land og vor Handel, særlig Hovedstadens. Jeg kan ikke tænke mig, at det vil have den allerfjerneste Indflydelse paa denne Skade, om der graves en Kanal mellem Sammerbugten og Limfjorden; thi det turde dog være givet, at enhver fornuftig Skibsfører vil ikke, naar ikke ekstraordinære Forhold tvinge ham dertil, løbe den Risiko at løbe ind i en Havn, som han knap nok kan se saa betids, at han kan være sikker paa at ramme den, naar han har frit Farvand rundt Skagen. Jeg tør derfor ikke antage, at det just vil have nogen overordentlig stor og fordelagtig Indflydelse paa vort Lands Skibsfart i det Hele taget, og endnu mindre, at man tør gaa saa vidt, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sluttede med, at det kunde i politisk Henseende have en saa stor Indflydelse, at denne Kanal kunde sikre Syllands Selvstændighed og til en vis Grad garantere vort Lands Neutralitet. Det tør jeg ikke tro paa.

Det Grundlag, hvorpaa jeg betragter det foreliggende Forslag, det Overslag, der er omdelt til os, er nærmest i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt af den høitærede Indenrigsminister, og i Overensstemmelse med Kommissionen af 10de Juli 1882 og den Betænkning, den har afgivet, og som for et Par Aar siden blev omdelt her i Thinget. Det vil mindes, at denne Kommission omhandlede to, tre Projekter til Havne paa Syllands Vestkyst. Jeg skal nævne det ganske kort: to forskjellige Projekter ud fra to forskjellige Forudsætninger ved Thyborøn, og to forskjellige Projekter ved Hirtshals ligeledes ud fra to forskjellige Forudsætninger. Nu kommer dette Forslag her og